

CLAIMS RESOLUTION TRIBUNAL
בית הדין לבוררות בנושא החשבונות הרדומים בשוויץ – CRT

להתייחסות בלבד - הנוסח האנגלי הינו הקובע

בעניין ההתדיינות המשפטית לגבי נכסי קורבנות השואה
תיק מס' CV96-4849

מענק מאושר

לתובע (שם חסוי 1)
אשר מייצג גם את (שם חסוי 2)

ולתובעים (שם חסוי 3)

and (שם חסוי 4)

בעניין חשבונות של Hans Brunner

מס' תביעות: 224269/AE; 720582/AE; 716289/AE¹

גובה המענק: 49,375.00 פרנקים שוויצרים

מענק מאושר זה מתבסס על תביעתו של (שם חסוי 1) (להלן "התובע (שם חסוי 1)") לחשבון שפורסם על שם Hans Brunner, ועל תביעותיהם של (שם חסוי 3) (להלן "התובע (שם חסוי 3)") ושל (שם חסוי 4) (לשעבר (שם חסוי)) (להלן "התובע (שם חסוי 4)") (להלן ביחד "התובעים") לחשבון על שם Hans Brunner². מענק זה הוא בעניין חשבון שלא פורסם על שם Hans Brunner (להלן "בעל החשבון בבנק [שם הבנק חסוי] (להלן "הבנק").

כל המענקים מתפרסמים. במידה שהתובע דרש חיסיון לגבי תביעתו, כמו במקרה דנן, שם התובע, שמות קרובי משפחתו, להוציא את שם בעל החשבון, ושמו של הבנק נשמרים חיסויים.

¹-(שם חסוי 3) ו-(שם חסוי 4) לא הגישו טופסי תביעה ל-CRT. אולם, ב-1999 הם הגישו שאלונים ראשוניים, מס' HEB-0251-125 ו-HEB-0141-171, בהתאם, לבית המשפט בארה"ב. אף על פי שהשאלונים הראשוניים אינם טופסי תביעה, בית המשפט, בצו מן ה-30 ביולי 2001, הורה שהשאלונים שניתן לטפל בהם כטופסי תביעה יטופלו כתביעות שהוגשו במועד (ראה: *Order Concerning Use of Initial Questionnaire Responses as Claim Forms in the Claims Resolution Process for Deposited Assets (July 30, 2001)*). השאלונים הראשוניים הועברו ל-CRT ונרשמו תחת מס' תביעות 720582 ו-716289, בהתאם.

² ה-CRT מצייין שברשימה שפורסמה בפברואר 2001 ובה מופיעים החשבונות שלגביהם הועדה העצמאית של אישי ציבור (Independent Committee of Eminent Persons, להלן "ICEP") קבעה שהם שייכים באופן קרוב לוודאי או אפשרי לקורבנות רדיפות הנאצים (להלן "רשימת ICEP"), מופיע בעל חשבון בשם Hans Brunner [Vienna, Austria][1]. בעקבות בדיקה לעומק, ה-CRT קבע שלא מדובר באותו אדם שאליו מתייחסת ההחלטה הנוכחית כבעל החשבון, לכן ה-CRT יטפל בתביעות לחשבון האחר בהחלטה נפרדת.

מידע שהוגש על ידי התובעים

התובע (שם חסוי 1)

התובע (שם חסוי 1) הגיש טופס תביעה בו זיהה את בעל החשבון כסבו מצד אמו, Hans (Giovanni/Ivan) Brunner, אשר נולד ב- 1887 ב-Trieste, איטליה, ואשר נשא ל- (שם חסוי), מבית (שם חסוי). התובע (שם חסוי 1) ציין שסבו התגורר בווינה, אוסטריה, בערך מ- 1906 עד ל- 1920, ושאחרי זה עבר להתגורר בזגרב, יוגוסלביה (היום קרואטיה). התובע (שם חסוי 1) הוסיף שלסביו היו שני ילדים, אשר נולדו בזגרב: (שם חסוי), מבית (שם חסוי), אמו של התובע (שם חסוי 1), אשר נולדה ב- 22 בינואר 1925, ו- (שם חסוי), אשר נולד ב- 4 באפריל 1926. כמו כן, התובע (שם חסוי 1) ציין שסבו היה עורך דין ושבעולותו החלקית היה הסניף בזגרב של מפעל טקסטיל מ-Trieste, שהוא גם ניהל. בנוסף, התובע (שם חסוי 1) ציין שסבו התגורר ב- 12 Voncinina בזגרב בין 1920 ו- 1939, ושהרבה לנסוע לווינה בתקופה הזאת. לפי התובע (שם חסוי 1), סבו, שהיה יהודי, הוכרח להסתתר בחוות ומגורים במרכז איטליה, מ- 1939 עד ל- 1945. התובע (שם חסוי 1) הוסיף שסבו שרד את מלחמת העולם השנייה ושאחר כך התגורר ב-Chiopris, איטליה, מקום בו נפטר ב- 1964. לבסוף, התובע (שם חסוי 1) ציין שאמו, (שם חסוי), נפטרה ב- 1977 בציריך, שווייץ, ושאחיה, (שם חסוי), נפטר ב- 1992 ב-Trieste.

כביסוס לתביעתו, התובע (שם חסוי 1) הגיש מספר מסמכים, הכוללים מכתב מאביו ל- *Schweizerische Bankverein*, בתאריך ה- 3 במאי 1940, ובו הוראות בנוגע לחשבון שהוחזק בסניף ניו יורק של הבנק הזה, ותשובה מן ה- *Schweizerische Bankverein* לסבו של התובע (שם חסוי 1), בתאריך ה- 6 במאי 1940, בה מאשרים קבלת המכתב מן ה- 3 במאי 1940.³ בנוסף, התובע (שם חסוי 1) הגיש את דרכונה של סבתו מצד אמו, בו זוהתה כ- (שם חסוי), מבית (שם חסוי); את תעודת הירושה של (שם חסוי 1) -בה זוהו התובע (שם חסוי 1) ו- (שם חסוי 2) כבניה ויורשיה היחידים; תמצית של ספר בשם *Die Geschichte der Juden in Hohenems* (תולדות יהודי *Hohenems*), בה מופיעה סיפורה של משפחת Brunner; את תעודת עו"ד של סבו, אשר הונפקה על ידי אוניברסיטת ווינה, ובה הוא זוהה כ- Hans Brunner; תמצית מספר רישומי הנישואין מ-Udine, איטליה, בנוגע לנישואין של (שם חסוי) ו- (שם חסוי), בה זוהו הוריה כ-Giovanni Brunner⁴ ו- (שם חסוי); ואילן יוחסין מפורט. התובע (שם חסוי 1) ציין כי נולד ב- 5 ביולי 1960 בציריך, שווייץ. התובע (שם חסוי 1) מייצג את אחיו, (שם חסוי 2), אשר נולד ב- 1953 בציריך.

התובעים (שם חסוי 3) ו- (שם חסוי 4)

התובעים (שם חסוי 3) ו- (שם חסוי 4), אשר הינם אחים, הגישו כל אחד שאלון ראשוני בו הם זיהו את בעל החשבון כאביהם, Hans Brunner, אשר נולד ב- 4 במאי 1898 בפרג, צ'כוסלובקיה (היום הרפובליקה הצ'כית). התובעים (שם חסוי 3) ו- (שם חסוי 4) ציינו שאביהם התגורר ב- 2 Drzevna Ulice בפרג, ושהוא היה המנהל הראשי של חברת יבוא יצוא בשם *Berka*. התובעים (שם חסוי 3) ו- (שם חסוי 4) ציינו שאביהם, שהיה יהודי, נהג לנסוע לשווייץ על מנת לטפל בחשבונות החברה ובחשבונותיו הפרטיים. כמו כן, התובעים (שם חסוי 3) ו- (שם חסוי 4) ציינו שאחרי הכיבוש הנאצי של בוהמיה ומורביה, אביהם הוכרח לעזוב את עבודתו ולמסור את כל נכסיו. התובעים (שם חסוי 3) ו- (שם חסוי 4) הוסיפו שאביהם היגר לפלסטין (היום ישראל) בדצמבר 1939, ארץ בה הוא נפטר ב- 20 ביוני 1950. התובע (שם חסוי 3) ציין כי נולד ב- 19 באפריל 1934 והתובע (שם חסוי 4) ציין כי נולד ב- 11 באפריל 1930.

מידע זמין ברשומות הבנק

³ ה-CRT יטפל בתביעה לחשבון זה, אשר כוללת מסמכים נוספים שהוגשו על ידי התובע (שם חסוי 1), בהחלטה נפרדת.
⁴ ה-CRT מצייין ש- "Giovanni" הינה הגרסה האיטלקית של השם "Johann" או "Hans".

רשומות הבנק כוללות רשימת חשבונות ותדפיס ממאגר המידע של הבנק. לפי רשומות אלה, בעל החשבון היה Hans Brunner. מקום המגורים של בעל החשבון לא צוין. לפי רשומות הבנק, לבעל החשבון היה חשבון מסוג בלתי ידוע. המבקרים שחקרו את הבנק הזה כדי לזהות חשבונות בבעלות קורבנות רדיפות הנאצים, לפי ההוראות שקבלו מהוועדה העצמאית של אישי ציבור (Independent Committee of Eminent Persons, להלן "ICEP") דיווחו שהחשבון הועבר ב- 30 ביוני 1937 לחשבון מושהה של הבנק, בו נשאר עד עצם היום הזה. שווי החשבון ביום העברתו הוא 5.40 פרנקים שוויצרים.

בדיקת ה- CRT

אחוד תביעות

בהתאם לסעיף 37(1) של סדרי הדין החלים על הליך יישוב התביעות, כפי שתוקנו, (להלן "סדרי הדין"), ניתן לאחד תביעות לגבי אותו חשבון או לגבי חשבונות קשורים בהליך אחד על פי שיקול הדעת של ה-CRT. במקרה הנוכחי, ה-CRT קובע כי יש לאחד את שלושת התביעות של התובעים בהליך אחד.

זיהוי בעל החשבון

שמו של סבו של התובע (שם חסוי 1) ושמו של אביהם של התובעים (שם חסוי 3) ו- (שם חסוי 4) מתאימים לשם שלא פורסם לגבי בעל החשבון. ה-CRT מציין שרשומות הבנק לא כוללות שום מידע ספציפי לגבי בעל החשבון מלבד שמו.

כביסוס לתביעתו, התובע (שם חסוי 1) הגיש את תעודת עו"ד של סבו, בה הוא זוהה כ-Hans Brunner, מה שמאמת באופן בלתי תלוי שהאדם שנטען שהוא בעל החשבון נקרא באותו שם שמופיע ברשומות הבנק כשמו של בעל החשבון.

ה-CRT מציין שקרוב משפחתו של התובע (שם חסוי 1) וקרוב משפחתם של התובעים (שם חסוי 3) ו- (שם חסוי 4) אינם אותו אדם. למרות זאת, מכוון שהתובעים זיהו את כל המידע שלא פורסם לגבי בעל החשבון, הכלול ברשומות הבנק; מכוון שהמידע שהוגש על ידי כל אחד מן התובעים תומך ולא סותר כלל את המידע הכלול ברשומות הבנק; מכוון שאין מידע נוסף ברשומות הבנק שהיה מאפשר ל-CRT לקבוע את זהות בעל החשבון; ומכוון שלא הוגשו תביעות נוספות לחשבון, הכרעתו של ה-CRT היא שהתובע (שם חסוי 1) והתובעים (שם חסוי 3) ו- (שם חסוי 4) זיהו באופן סביר את בעל החשבון.

מעמד של בעל החשבון כקורבן של רדיפות הנאצים

התובעים הוכיחו באופן סביר שבעל החשבון היה קורבן של רדיפות הנאצים. התובע (שם חסוי 1) ציין שבעל החשבון היה יהודי ושהוכרח להסתתר בחוות ומנזרים במרכז איטליה, מ- 1939 עד ל- 1945. התובעים (שם חסוי 3) ו- (שם חסוי 4) ציינו שבעל החשבון היה יהודי, שאחרי הכיבוש הנאצי של בוהמיה ומורביה הוא הוכרח לעזוב את עבודתו ולמסור את כל נכסיו, ושאחרי זה היגר לפלסטין.

הקשר המשפחתי של התובעים עם בעל החשבון

התובע (שם חסוי 1)

התובע (שם חסוי 1) הוכיח באופן סביר שהוא קרוב משפחה של בעל החשבון כאשר מסר מידע ספציפי ומסמכים המוכיחים שבעל החשבון היה סבו. מסמכים אלה כוללים את תעודת הירושה של (שם חסוי), בה זוהה התובע (שם חסוי 1) ו- (שם חסוי 2) כבניה וירשיה היחידים; ותמצית מספר רישומי הנישואין מ-Udine, איטליה, בנוגע לנישואין של

(שם חסוי) ו- (שם חסוי), בה זוהו הוריה כ- Giovanni Brunner ו- (שם חסוי). אין כל מידע לפיו לבעל החשבון שזוהה על ידי התובע (שם חסוי 1) יורשים נוספים בחיים, מלבד האדם המיוצג על ידי התובע (שם חסוי 1).

התובעים (שם חסוי 3) ו- (שם חסוי 4)

התובעים (שם חסוי 3) ו- (שם חסוי 4) הוכיחו באופן סביר שהם קרובי משפחה של בעל החשבון כאשר מסרו מידע ביוגרפי ספציפי המוכיח שבעל החשבון היה אביהם. ה- CRT מציין שהתובעים (שם חסוי 3) ו- (שם חסוי 4) זיהו מידע שלא פורסם לגבי בעל החשבון, הכלול ברשומות הבנק; שהתובעים (שם חסוי 3) ו- (שם חסוי 4) הגישו לבית המשפט כל אחד שאלון ראשוני ב- 1999 בו זיהו את הקשר בין בעל החשבון ובינם. כמו כן, ה- CRT מציין שהמידע הנ"ל הינו מסוג המידע הנמצא בידי בני משפחה ומעיד כי בעל החשבון היה מוכר היטב לתובעים (שם חסוי 3) ו- (שם חסוי 4) כבן משפחה, וכל המידע האמור תומך באופן סביר באפשרות שהתובעים (שם חסוי 3) ו- (שם חסוי 4) הינם קרובי משפחה של בעל החשבון, כפי שציינו בשאלונים הראשונים. אין כל מידע לפיו לבעל החשבון שזוהה על ידי התובעים (שם חסוי 3) ו- (שם חסוי 4) יורשים נוספים בחיים.

בעניין תשלום יתרת החשבון

מבקר ICEP דיווחו שהחשבון הועבר ב- 30 ביוני 1937 לחשבון מושהה של הבנק, בו נשאר עד עצם היום הזה.

הבסיס למענק

ה- CRT קבע כי ראוי לפסוק מענק לטובת התובעים. ראשית, התביעות הינן קבילות בהתאם לקריטריונים המפורטים בסעיף 18 של סדרי הדין. שנית, התובע (שם חסוי 1) הוכיח באופן סביר שבעל החשבון היה סבו, והתובעים (שם חסוי 3) ו- (שם חסוי 4) הוכיחו באופן סביר שבעל החשבון היה אביהם, וקירבות אלה מצדיקות את המענק. שלישית, ה- CRT קבע כי סביר שבעל החשבון או יורשיו לא קבלו בעבר את היתרה שבחשבון הנדון.

סכום המענק

במקרה הנוכחי, לבעל החשבון היה חשבון מסוג בלתי ידוע. רשומות הבנק מראות ששווי החשבון ב- 30 ביוני 1937 היה 5.40 פרנקים שווייצרים. בהתאם לסעיף 29 של סדרי הדין, כאשר השווי בחשבון מסוג בלתי ידוע אינו מגיע ל- 3,950.00 פרנקים שווייצרים, ובהעדר הוכחה נגדית, הסכום בחשבון ייקבע ל- 3,950.00 פרנקים שווייצרים. השווי הנוכחי של סכום המענק נקבע על ידי הכפלת הסכום כפי שנקבע בהתאם לסעיף 29 במקדם 12.5, בהתאם לסעיף 1(3)1 של סדרי הדין. לפיכך, הסכום הסופי של המענק הוא 49,375.00 פרנקים שווייצרים.

חלוקת המענק

בהתאם לסעיף 26 של סדרי הדין, במקרים בהם לא ניתן לקבוע במדויק את זהותו של בעל החשבון בשל המידע המוגבל הנמצא ברשומות הבנק, ובמקרה בו מספר תובעים בלתי קשורים הוכיחו קשר סביר לאדם בעל שם זהה לשמו של בעל החשבון, יעניק ה- CRT את החלק היחסי מן הסכום המלא שבחשבון לכל תובע או לכל קבוצה של תובעים אשר היו זכאים לו על פי סדרי דין אלה לולא היה המידע ברשומות הבנק כה מוגבל. במקרה הנוכחי, התובע (שם חסוי 1) והצד המיוצג, וכמו כן התובעים (שם חסוי 3) ו- (שם חסוי 4), הוכיחו קשר סביר לאדם בעל שם זהה לשמו של בעל החשבון.

בהתאם לסעיף 23(1)ג) של סדרי הדין, אם בת הזוג של בעל החשבון לא הגישה תביעה, יינתן המענק למי מצאצאי בעל החשבון, אשר הגישו תביעה, בחלקים שווים לפי פרנטלות (כללי קדימות ע"פ בתי אב). במקרה הנוכחי, התובע (שם חסוי 1) מייצג את אחיו, (שם חסוי 2). לפיכך, התובע (שם חסוי 1) ו- (שם חסוי 2) זכאים לקבל כל אחד רבע

מהסכום הכולל של המענק. באופן דומה, התובעים (שם חסוי 3) ו- (שם חסוי 4) זכאים לקבל כל אחד רבע מהסכום הכולל של המענק.

הקף המענק

תשומת לב התובעים לכך כי, בהתאם לסעיף 20 של סדרי הדין, ה- CRT ימשיך ויחקור בנוגע לתביעותיהם כדי לקבוע אם קיימים חשבונות בנק נוספים בשוויץ שביכולתם לתבוע. הקירה זו כוללת חיפוש בבסיס הנתונים של כלל החשבונות (המכיל רשומות אודות 4.1 מיליון חשבונות בנק שוויצרים מן השנים 1933 עד 1945).

אישור המענק

ה- CRT מאשר מענק זה לצורך אישורו של בית המשפט ותשלום על ידי הממונים המיוחדים.

Claims Resolution Tribunal
14 דצמבר 2005